

Ho sabíem

«Hi ha incomptables pisos amb la llum punxada. A Sant Roc i a la majoria de barris de la majoria de poblacions del país, fruit de la crisi que encara arrosseguem»

Ho sabíem. Sabíem que tard o d'hora passaria alguna desgràcia. La pobresa energètica, que no és res més que una expressió de la pobresa, és un enorme problema de país i, si no s'hi posa remei, pot tenir conseqüències com el terrible incendi de la vigília de Reis a Badalona (<https://www.naciodigital.cat/noticia/170236/tres/morts/diversos/ferits/incendi/badalona>).

Xavier García Albiol, polític sense escrúpols, davant d'aquest accident que va provocar tres morts i diversos ferits greus, ja ha apuntat els culpables amb el dit (i del dit al jutjat): els habitants del pis on es va originar el foc, que sembla que son persones estrangeres, pobres i sense títol de lloguer o propietat. El còctel perfecte per alimentar la seva campanya electoral xenòfoba i populista. Jo, igual que aquest polític i que qualsevol lector, no tinc ni idea de si aquests veïns van fer res mal fet. El que sí que sé, igual que sap aquest polític i qualsevol lector, és que condemnant aquestes persones no s'acabarà el risc d'incendi en centenars de pisos de les nostres ciutats. Només s'acabarà si s'ataca l'arrel del problema: la pobresa energètica.

Hi ha incomptables pisos amb la llum punxada. A Sant Roc i a la majoria de barris de la majoria de poblacions del país, fruit de la crisi que encara arrosseguem. Com a exregidora de Serveis Socials de Badalona sé que dins la majoria d'aquests pisos no hi viuen delinqüents professionals i malèfics sinó famílies amb nens i nenes que pateixen gravíssimes dificultats per cobrir les seves necessitats més bàsiques. I que no poden contractar electricitat ni que vulguin, perquè la companyia els exigeix la titularitat del pis on viuen. Davant d'això, es pot decidir criminalitzar uns quants centenars o milers de veïns, o es pot buscar alguna solució general per un problema que, si és de tants, és que és un problema polític.

Amb el govern del qual vaig formar part fins el mes de juny passat ho teníem clar: l'objectiu era fer tot el possible per regularitzar la situació de les persones. Fins ara no he conegut ningú a qui li agradés viure amb l'amenaça d'estar pendent de quan arribarà el desnonament. O patint per si tindrà un curtcircuit. O si no punxa la llum, què podrà fer per evitar el fred amb la seva família. Per això vam crear la Mesa d'Emergències local, que assignava a persones en situació de vulnerabilitat pisos de lloguer social. Però amb això no n'hi ha ni per començar en una ciutat sense habitatges de titularitat municipal, amb els bancs venent-se els pisos a fons voltors i amb la llei catalana de l'habitatge suspesa durant gairebé dos anys (gràcies al partit d'Albiol).

A Badalona vam aprovar destinar més de vuit milions d'euros a la construcció i compra de pisos de segona mà. Vam aconseguir pressupost per obrir una línia d'ajuts al lloguer. Anàvem físicament a aturar desnonaments (d'entre la desena que hi havia cada setmana) per guanyar temps i poder trobar una solució. Vam projectar un programa per assessorar els veïns que volguessin regularitzar la seva situació energètica que amb el canvi de govern encara no s'ha pogut tirar endavant. Res no va ser fàcil ni miraculós, però avançàvem. Ara continuem tenint centenars de famílies en situació irregular, i per tant, sense accés segur a la llum.

Per canviar-ho, cal que les companyies elèctriques actuïn amb autèntica responsabilitat social, tenint en compte que la seva àrea de negoci és un servei bàsic i que n'obtenen uns beneficis enormes. Una mesura que podrien prendre i que tindria efectes immediats seria col·locar comptadors socials. Amb això s'evitarien les connexions casolanes, les instal·lacions serien segures i els usuaris podrien pagar segons les seves circumstàncies com qualsevol altre client en situació de vulnerabilitat. L'Aliança Contra la Pobresa Energètica ha estat pionera en

aquesta reivindicació, i des l'Ajuntament de Badalona també ho vam plantejar als responsables de la principal companyia elèctrica. Però mai no ho van acceptar, malgrat que seria perfectament viable.

La pobresa energètica és intolerable, i també ho és no fer res si se'n té l'oportunitat.
Perquè si no s'actua hi tornarà a haver una desgràcia. I tots ho sabem.